

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4To/52/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4212010052
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 05. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adriana Némethová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2012:4212010052.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Adriany Némethovej a sudcov JUDr. Zity Matyóovej a JUDr. Jána Bernáta, v trestnej veci proti obžalovanému E. P. , pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a/, odsek 2 písmeno d/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b/ Trestného zákona, o odvolaní okresnej prokurátorky v Komárne (ďalej len „prokurátor“) proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 22.03.2012, sp. zn. 3T/11/2012, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 17. mája 2012, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 odsek 1 písmeno b/, písmeno e/, odsek 2 Trestného poriadku z r u š u j e s a napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku s a

obžalovaný

E. P. , narodený XX.XX.XXXX v U., trvale

P., K. G. P. číslo XXXX/XX,

toho času, od XX.XX.XXXX vo v Ústave na výkon väzby Nitra,

o d s u d z u j e :

Podľa § 208 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona (po zistení poľahčujúcich okolností uvedených v § 36 písmeno j/, písmeno l/, písmeno n/ Trestného zákona a po nezistení žiadnej priťažujúcej okolnosti uvedenej v § 37 Trestného zákona) a § 39 odsek 1, odsek 3 písmeno d/ Trestného zákona na trest odňatia slobody 2 (dva) roky.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona s a na výkon trestu odňatia slobody z a r a d ů j e do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a/, odsek 2 písmeno d/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b/ Trestného zákona na skutkovom základe, že:

v období od presne nezisteného dňa roku 2006 až do dňa 16. októbra 2011 v Komárne na ulici G. P. XXXX/XX v byte číslo XX, kde žil v spoločnej domácnosti so svojou manželkou O. P., nar. XX. I. XXXX, ju mesačne minimálne dvakrát fyzicky napadol takým spôsobom, že ju vyfackal, kopal a udieral vždy po iných častiach tela a pritom jej vulgárne nadával, pričom zranenia, ktoré uvedeným konaním utrpela zo strachu polícii neoznámila, taktiež nevyhľadala lekársku pomoc po tom, ako jej v presne nezistenom čase približne pred tromi rokmi zlomil nos z dôvodu, že by jej mohol obvinený ešte viac ublížiť, obvinený ju taktiež zbil dňa XX. I. XXXX, v dôsledku ktorých zranení poškodená vyhľadala dňa 18. augusta 2010 lekársku pomoc, pričom podľa odborného vyjadrenia poškodená v tomto prípade utrpela pohmoždenie hlavy, pomliaždenie a podkožnú krvnú podliatinu pravého stehna a pomliaždenie a podkožnú krvnú podliatinu predkolenia vľavo, ktoré poranenia si vyžiadali liečenie a práceneschopnosť 4 až 5 dní, napokon dňa 16. októbra 2011 napadol poškodenú takým spôsobom, že ju kopol do oblasti chrbta, následne ju v kuchyni predmetného bytu vyfackal a potom ju udrel päťou do ľavej časti hlavy, v dôsledku čoho spadla na podlahu, kde jej priložil na krk svoju nohu a pritlačil ju k podlahe, po čom na krátku dobu stratila vedomie, prebrala sa až po tom, ako ju oblial vodou, následne ako sa prebrala ju ďalej ťahal za vlasy a priložil jej ku krku kuchynský nôž, pričom svoje konanie ukončil až po príchode príslušníkov Policajného zboru, ktorí ho požiadali, aby poškodenú pustil von, na čo ju vyzval, aby policajtom povedala, že je všetko v poriadku a až opakovanej výzve hliadky polície pustil poškodenú z bytu von s tým, že jej povedal „ak niečo povieš polícii, tak ťa uškrtím!“, ktorým konaním spôsobil poškodenú podľa prvotnej lekárskej správy zo dňa 16. októbra 2011 zmliaždenie vlasatej časti hlavy, reznú ranu krku, postraumatický stresový syndróm s dobou liečenia do dvoch dní.

Za to mu bol podľa § 208 odsek 2 Trestného zákona, s použitím § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona, za zistenia poľahčujúcich okolností podľa § 36 písmeno j/, písmeno l/ Trestného zákona za použitia § 39 odsek 1, odsek 3 písmeno d/ Trestného zákona uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 roky.

Podľa § 51 odsek 1 Trestného zákona súd výkon uloženého trestu podmienienečne odložil s probačným dohľadom nad jeho správaním v skúšobnej dobe a podľa § 51 odsek 2 Trestného zákona ustanovil skúšobnú dobu na 4 roky.

Zároveň podľa § 51 odsek 3 písmeno c/ Trestného zákona súd uložil obžalovanému povinnosť osobne sa ospravedlniť poškodenej O. P..

Proti tomuto rozsudku, ihneď po jeho vyhlásení, podala odvolanie okresná prokurátorka v Komárne (ďalej len „prokurátorka“) proti výroku o treste, v neprospech obžalovaného.

V písomných dôvodoch svojho odvolania prokurátorka uviedla, že prvostupňový súd pri ukladaní trestu vychádzal dôvodne z osobných a rodinných pomerov obžalovaného, existujúcich už v čase rozhodovania o treste, z ktorých je zjavné, že trest odňatia slobody uložený v rámci zákonnej trestnej sadzby by páchatela postihol podstatne vážnejšie ako iných páchatelov. Napriek uvedenej skutočnosti považuje uloženie podmienienečného trestu odňatia slobody na základe mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 odsek 1, odsek 3 písmeno d/ Trestného zákona za neprimerané, poukazujúc na charakter obžalovaným spáchaného trestného činu, ktorý je mimoriadne závažný, čo podporuje aj zámer zákonodarcu spáchaný zločin postihovať prísnejšie, nakoľko ide o trestný čin, ktorého objektom je život, zdravie a telesná integrita človeka. Obžalovaný svojím protiprávnym konaním, preukázanými svedeckými výpoveďami ako aj zabezpečenými listinnými dôkazmi, a to najmä znaleckým psychologickým posudkom, z ktorého vyplýva, že u poškodenej došlo k vzniku syndrómu týranej osoby, hrubo porušil záujem chránený zákonom spočívajúci v ochrane rodiny a blízkych osôb pred domácim násilím ako aj v ochrane slobody rozhodovania jednotlivca.

V kontexte uvedeného preto navrhla, aby Krajský súd v Nitre podľa § 321 odsek 1 písmeno d/, odsek 2 Trestného poriadku zrušil výrok o treste napadnutého rozsudku a podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku sám rozhodol o uložení primeraného nepodmienienečného trestu odňatia slobody obžalovanému v rozpätí zákonnej trestnej sadzby za prípadného použitia ustanovenia § 39 odsek 1, odsek 3 písmeno d/ Trestného zákona.

Zástupca krajského prokurátora na verejnom zasadnutí zotrval na písomných dôvodoch odvolania. Navrhol zrušiť napadnutý rozsudok podľa § 321 odsek 1 písmeno b/, písmeno d/, odsek 2

Trestného poriadku vo výroku o treste a podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku uložiť obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody so zaradením na jeho výkon do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí uviedol, že po správnom zistení skutkového stavu a správnej právnej kvalifikácii konania obžalovaného je toho názoru, že súd I. stupňa správne použil mimoriadne zmierňovacie ustanovenia a správne vyhodnotil mimoriadne pomery obžalovaného, poukázal na tú skutočnosť, že deti sú jednak psychicky aj materiálne viazané na obžalovaného, čo je dôsledkom toho, že odmalička sa o nich staral, nakoľko matka pracuje v poobedných hodinách. Celá starostlivosť o deti bola na ňom, učenie, večerná hygiena a pod. Podotkol, že matky mal. detí zarába 150 eur mesačne a teda aj deti materiálne trpia, preto je názoru, že nepodmienečný trest odňatia slobody môže mať na deti nepredvídateľné následky, o čom svedčí aj predložené rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Komárne, tento trest by mohol mať nepriaznivý dopad na ich ďalší vývoj a preto navrhol odvolanie okresnej prokuratorky podľa § 319 Trestného poriadku zamietnuť.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí prečítal písomné vyjadrenie v ktorom uviedol, že veľmi všetko ľutuje, ospravedlňuje sa manželke, rodičom a všetkým komu ublížil a veľmi ho to mrzí. Chýba mu jeho rodina, manželka, jeho tri deti, potrebuje ich. Manželka im dala ešte šancu pre spoločný život, hovorila mu to na návšteve vo väzbe a v listoch, ktoré mu písala. Preto prosil krajský súd o prvú a poslednú šancu aby mohol dokázať všetkým, že sa dá polepšiť, že sa vie polepšiť a že sa chce polepšiť. Záverom sa pripojil k návrhu jeho obhajcu.

Krajský súd, ako súd odvolací na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou preskúmal podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým prokuratorka podala odvolanie, ako i správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

Krajský súd sa pri preskúmaní napadnutého výroku rozsudku stotožnil s úvahami súdu I. stupňa, keď konštatoval pri ukladaní trestu obžalovanému splnenie poľahčujúcej okolnosti, v prípade obžalovaného, v zmysle § 36 písmeno j/, písmeno l/ Trestného zákona, a to vedenie riadneho života pred spáchaním trestného činu, priznanie sa k trestnej činnosti a neexistenciu žiadnej priťažujúcej okolnosti, súd I. stupňa však opomenul obžalovanému konštatovať aj poľahčujúcu okolnosť uvedenú v ustanovení § 36 písmeno n/ Trestného zákona, že obžalovaný pri objasňovaní svojej trestnej činnosti napomáhal príslušným orgánom. Krajský súd sa však stotožňuje s názorom odvolateľa, že v jeho prípade je trest uložený súdom I. stupňa neprímerane mierny. Súd I. stupňa pri ukladaní trestu síce v súlade s kritériami uvedenými v § 34 odsek 4 Tr. zák. prihliadol na poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosti jeho nápravy, avšak nedostatočne vyhodnotil spôsob spáchania činu a jeho následok. Pri hodnotení tohto kritéria určujúceho uloženie druh trestu a jeho výmery je treba poukázať na skutočnosť, že konanie obžalovaného vo vzťahu k poškodenej sa vyznačovalo intenzívnym, dlhotrvajúcim fyzickým násilím. Násilie bolo vyššej intenzity, pravidelné a možno konštatovať, že sa vyznačovalo znakmi brutality. Treba uviesť, že obžalovaný fyzicky útočil na poškodenú, pričom jej opakovane spôsobil zranenia a pri poslednom útoku n a poškodenú je spôsobom majúcim charakter brutálneho útoku útočil na hlavu, prikladal jej svoju nohu na krk a v ďalšom fyzickom konaní mu nezabránila ani tá skutočnosť, že poškodená stratila vedomie. Naopak, poškodenú priviedol k vedomiu a naďalej na ňu opakovane fyzicky útočil a to aj za použitia zbrane. Takýto charakter konania obžalovaného tak z hľadiska individuálnej, ako i generálnej prevencie nemôže mať za následok uloženie trestu odňatia slobody s jeho podmienečným odkladom. Len trest odňatia slobody, ktorý bude spojený s jeho priamym výkonom môže splniť svoj účel.

Krajský súd však pri zohľadnení viacerých významných poľahčujúcich okolností aplikujúc ustanovenie § 34 odsek 3 Tr. zák. dospel k záveru, že vzhľadom na pomery obžalovaného by uloženie trestu odňatia slobody v rámci zákonnej trestnej sadzby bolo pre obžalovaného neprímerane prísne a preto pri ukladaní trestu obžalovanému použil mimoriadne zmierňovacie ustanovenie § 39 odsek 1 Tr. zák. a podľa § 208 odsek 2 Tr. zák. s použitím § 38 odsek 2, odsek 3 Tr. zák. po zistení troch poľahčujúcich okolností a nezistení žiadnej priťažujúcej okolnosti a § 39 odsek 1, odsek 3 písmeno d/ Tr. zák. uložil obžalovanému

trest odňatia slobody dva roky, so zaradením na jeho výkon podľa § 48 odsek 2 písmeno a/ Tr.zák. do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

So zreteľom na uvedené, krajský súd zrušil napadnutý rozsudok _____ vo výroku o uloženom treste. Uložil obžalovanému trest odňatia slobody tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku

Takto uložený trest považuje krajský súd za trest primeraný a zodpovedajúci zákonu.

So zreteľom na uvedené, krajský súd rozhodol v zmysle výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.